

- liczbę 5 355 bezpłatnych uprawnień dla instalacji Carmeuse Holding SRL – Valea Mare Pravat, zlokalizowanej w Valea Mare Pravat, okręg Arges, Rumunia, ID 55 w rejestrze Unii, na każdy rok w okresie 2021–2025
- liczbę 4 569 bezpłatnych uprawnień dla instalacji Carmeuse Holding SRL – Fieni, z siedzibą w Fieni, ul. Garii nr 2, okręg Dambovita, Rumunia, ID 56 w rejestrze Unii, na każdy rok w okresie 2021–2025;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w niniejszym postępowaniu;
- podjęcie wszelkich innych środków jakich wymagają względy słuszności.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji dokonano błędnego obliczenia liczby bezpłatnych uprawnień do emisji, które należy przydzielić instalacjom Carmeuse.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja przy wydawaniu zaskarżonej decyzji naruszyła kilka podstawowych zasad prawa Unii, mianowicie zasadę równości, zasadę pewności i uzasadnionych oczekiwań oraz prawo Carmeuse do dobrej administracji oraz prawo do obrony, co spowodowało przyznanie mniejszej liczby bezpłatnych uprawnień do emisji instalacjom Carmeuse.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie została wystarczająco uzasadniona w odniesieniu do liczby bezpłatnych uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom Carmeuse, ponieważ nie przedstawia ona szczegółowo procesu decyzyjnego, ani powodów odrzucenia argumentów Carmeuse, a także nie odnosi się do istotnych powodów, dla których zastosowana w ten sposób przez Komisję formuła zastępuje obowiązujące przepisy.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 14 lutego 2022 r. zlecająca centralnemu administratorowi dziennika transakcji Unii Europejskiej wprowadzenie zmian w tabelach krajowego rozdziału uprawnień Belgii, Bułgarii, Czech, Danii, Niemiec, Estonii, Irlandii, Hiszpanii, Francji, Włoch, Litwy, Węgier, Rumunii, Słowenii, Finlandii i Szwecji do dziennika transakcji Unii Europejskiej 2022/C 160/09 – C/2022/968 (Dz.U. 2022 C 160, s. 27).

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2022 r. – Fresenius Kabi Austria i in./Komisja

(Sprawa T-416/22)

(2022/C 340/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fresenius Kabi Austria GmbH (Graz, Austria) i 14 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci W. Rehmann i A. Knierim)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 3591 z dnia 24 maja 2022 r. w zakresie, w jakim nakazano w niej państwom członkowskim Unii Europejskiej zawiesić krajowe pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych określonych w załączniku do I do tej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;
- ewentualnie, z ostrożności procesowej, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2022) 3591 z dnia 24 maja 2022 r. w zakresie, w jakim nakazano w niej państwom członkowskim Unii Europejskiej zawiesić krajowe pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych skarżących w odniesieniu do produktów leczniczych wymienionych w załączniku I do tej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że nie są spełnione określone w art. 116 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/WE⁽¹⁾ wymogi uzasadniające zawieszenie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych zawierających hydroksyetyloskrobię. W związku z tym Komisja nie może wydać decyzji wymagającej, aby państwa członkowskie, w wykonaniu tej decyzji, zawiesiły odpowiednie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu.
2. W zarzucie drugim strona skarżąca utrzymuje, że w decyzji Komisji naruszono zasadę ostrożności.
3. W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że zawieszenie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych zawierających hydroksyetyloskrobię nie jest ani właściwe, ani proporcjonalne do zażegnania obaw związanych z bezpieczeństwem, jakie wynikają z analizy stosowania leku. Stosowanie wykraczające poza wskazania terapeutyczne nie powinno prowadzić do zawieszenia zgodnego ze wskazaniami stosowania, którego korzystne skutki są dobrze udokumentowane, w szczególności w sytuacji, gdy nie sygnalizuje się żadnych nowych zagrożeń dla bezpieczeństwa.
4. W zarzucie czwartym strona skarżąca utrzymuje, że decyzja jest wewnętrznie sprzeczna, a tym samym nie zawiera wystarczającego uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2022 r. – D’Agostino i Dafin/EBC

(Sprawa T-424/22)

(2022/C 340/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Vincenzo D’Agostino (Neapol, Włochy), Dafin Srl (Casandrino, Włochy) (przedstawiciel: M. De Siena, adwokatka)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- ustalenie i stwierdzenie pozaumownej odpowiedzialności Europejskiego Banku Centralnego, reprezentowanego przez prezes Christine Lagarde;
- a) ze względu na to, że w odniesieniu do finansowych papierów wartościowych należących do Vincenzo D’Agostino, znanych jako SI FTSE.COPERP, spowodował spadek wartości poprzez odnotowanie straty w wysokości całkowitej wartości zainwestowanego kapitału, równej 450 596,28 EUR, ponieważ w dniu 12 marca 2020 r. Christine Lagarde, jako prezes EBC, wypowiadając słynne zdanie: „Nie jesteśmy tu po to, aby ograniczać spready, nie jest to zadaniem EBC”, spowodowała znaczny spadek wartości papierów wartościowych na wszystkich giełdach świata, a na giełdzie w Mediolanie o 16,92 %, wyrażony w procentach niespotykanych w historii tej instytucji i innych giełd światowych, komunikując na konferencji prasowej całemu światu, że EBC nie będzie już wspierał wartości papierów wartościowych emitowanych przez kraje znajdujące się w trudnej sytuacji, komunikując tym samym całkowitą zmianę orientacji polityki pieniężnej przyjętej przez EBC w czasie, gdy przewodniczył mu Mario Draghi, którego kadencja zakończyła się w listopadzie 2019 r.
- b) ze względu na to, że poprzez takie zachowanie i w wyniku wspomnianego wyżej drastycznego spadku indeksu giełdy w Mediolanie spowodował obniżenie wartości aktywów skarżących;